1. Слово Господа, которое было к Иеремии по случаю бездождия.
УПО: Слово Господнє до Єремії, що було в справі посухи.
KJV: The word of the LORD that came to Jeremiah concerning the dearth.

2. Плачет Иуда, ворота его распались, почернели на земле, и вопль поднимается в Иерусалиме.
УПО: Упала в жалобу Юдея, а брами її ослабіли, насупилися на землі, і знявся крик Єрусалиму.
KJV: Judah mourneth, and the gates thereof languish; they are black unto the ground; and the cry of Jerusalem is gone up.

3. Вельможи посылают слуг своих за водою; они приходят к колодезям и не находят воды; возвращаются с пустыми сосудами; пристыженные и смущенные, они покрывают свои головы.
УПО: А вельможі її своїх слуг посилають по воду, вони йдуть до криниці й води не знаходять, їхній посуд порожній вертається... Засоромляться та зашаріють вони, і свої голови понакривають.
KJV: And their nobles have sent their little ones to the waters: they came to the pits, and found no water; they returned with their vessels empty; they were ashamed and confounded, and covered their heads.

4. Так как почва растрескалась оттого, что не было дождя на землю, то и земледельцы в смущении и покрывают свои головы.
УПО: Тому, що земля стала спрагла, бо дощу не було на землі, засоромилися рільники, свої голови понакривали.
KJV: Because the ground is chapt, for there was no rain in the earth, the plowmen were ashamed, they covered their heads.

5. Даже и лань рождает на поле и оставляет [детей], потому что нет травы.
УПО: Навіть ланя на полі породить сарнятко та й кине, бо немає трави...
KJV: Yea, the hind also calved in the field, and forsook it, because there was no grass.

6. И дикие ослы стоят на возвышенных местах и глотают, подобно шакалам, воздух; глаза их потускли, потому что нет травы.

УПО: Навіть дикі осли поставали на голих горах, вітер втягують, мов ті шакали, і меркнуть їм очі, бо немає трави...
KJV: And the wild asses did stand in the high places, they snuffed up the wind like dragons; their eyes did fail, because there was no grass.

7. Хотя беззакония наши свидетельствуют против нас, но Ты, Господи, твори с нами ради имени Твоего; отступничество наше велико, согрешили мы пред Тобою.
УПО: Якщо проти нас свідчать наші провини, о Господи, то зроби ради Ймення Свого, бо намножились наші відступники, ми Тобі нагрішили!
KJV: O LORD, though our iniquities testify against us, do thou it for thy name's sake: for our backslidings are many; we have sinned against thee.

8. Надежда Израиля, Спаситель его во время скорби! Для чего Ты--как чужой в этой земле, как прохожий, который зашел переночевать?
УПО: О надіє Ізраїлева, о Спасителю в часі недолі, нащо будеш Ти в Краї, як той чужаниця, й як той подорожній, що намета лише на ночліг розтягає?
KJV: O the hope of Israel, the saviour thereof in time of trouble, why shouldest thou be as a stranger in the land, and as a wayfaring man that turneth aside to tarry for a night?

9. Для чего Ты--как человек изумленный, как сильный, не имеющий силы спасти? И однако же Ты, Господи, посреди нас, и Твое имя наречено над нами; не оставляй нас.
УПО: Нащо будеш Ти, мов людина остовпіла, немов той силач, що не може спасти? Таж Ти в нашій середині, Господи, Ймення ж Твоє на нас кличеться, не залишай нас!
KJV: Why shouldest thou be as a man astonied, as a mighty man that cannot save? yet thou, O LORD, art in the midst of us, and we are called by thy name; leave us not.

10. Так говорит Господь народу сему: за то, что они любят бродить, не удерживают ног своих, за то Господь не благоволит к ним, припоминает ныне беззакония их и наказывает грехи их.
УПО: Так говорить Господь до народу цього: Так люблять вони волочитись, а не стримувати своїх ніг, тому то не має Господь уподобання в них, Він тепер їхню провину згадає, і їхній гріх покарає!
KJV: Thus saith the LORD unto this people, Thus have they loved to wander, they have not refrained their feet, therefore the LORD doth not accept them; he will now remember their iniquity, and visit their sins.

11. И сказал мне Господь: ты не молись о народе сем во благо ему.
УПО: І промовив до мене Господь: Не молись за народ цей на добре йому:
KJV: Then said the LORD unto me, Pray not for this people for their good.

12. Если они будут поститься, Я не услышу вопля их; и если вознесут всесожжение и дар, не приму их; но мечом и голодом, и моровою язвою истреблю их.
УПО: Як вони будуть постити, Я не послухаю їхніх благань, а коли принесуть цілопалення й дар, Я їх не прийму, бо Я повигублюю всіх їх мечем, і голодом, і моровицею!...
KJV: When they fast, I will not hear their cry; and when they offer burnt offering and an oblation, I will not accept them: but I will consume them by the sword, and by the famine, and by the pestilence.

13. Тогда сказал я: Господи Боже! вот, пророки говорят им: `не увидите меча, и голода не будет у вас, но постоянный мир дам вам на сем месте`.
УПО: А я відказав: О Господи, Боже! Ось пророки говорять до них: Ви не будете бачити меча, і не буде вам голоду, правдивий бо мир в цьому місці вам дам!
KJV: Then said I, Ah, Lord GOD! behold, the prophets say unto them, Ye shall not see the sword, neither shall ye have famine; but I will give you assured peace in this place.

14. И сказал мне Господь: пророки пророчествуют ложное именем Моим; Я не посылал их и не давал им повеления, и не говорил им; они возвещают вам видения ложные и гадания, и пустое и мечты сердца своего.
УПО: Та промовив до мене Господь: Ці пророки неправду Іменням Моїм пророкують: Я їх не посилав, і не наказував їм, і їм не говорив! Вони вам пророкують невірні видіння та чари, нікчемність й оману свого серця...
KJV: Then the LORD said unto me, The prophets prophesy lies in my name: I sent them not, neither have I commanded them, neither spake unto them: they prophesy unto you a false vision and divination, and a thing of nought, and the deceit of their heart.

15. Поэтому так говорит Господь о пророках: они пророчествуют именем Моим, а Я не посылал их; они говорят: `меча и голода не будет на сей земле`: мечом и голодом будут истреблены эти пророки,
УПО: Тому так промовляє Господь на пророків, які пророкують Іменням Моїм, хоч Я не посилав їх, та що кажуть вони: Меч та голод не буде в цім Краї: від меча та від голоду згинуть пророки такі!
KJV: Therefore thus saith the LORD concerning the prophets that prophesy in my name, and I sent them not, yet they say, Sword and famine shall not be in this land; By sword and famine

shall those prophets be consumed.

16. и народ, которому они пророчествуют, разбросан будет по улицам Иерусалима от голода и меча, и некому будет хоронить их, --они и жены их, и сыновья их, и дочери их; и Я изолью на них зло их.
УПО: А народ, що таке пророкують йому, розкиданий буде по вулицях Єрусалиму від голоду та від меча, і не буде кому поховати його, вони й їхні жінки, й їхні сини та їхні дочки, і виллю на них їхнє зло!
KJV: And the people to whom they prophesy shall be cast out in the streets of Jerusalem because of the famine and the sword; and they shall have none to bury them, them, their wives, nor their sons, nor their daughters: for I will pour their wickedness upon them.

17. И скажи им слово сие: да льются из глаз моих слезы ночь и день, и да не перестают; ибо великим поражением поражена дева, дочь народа моего, тяжким ударом.
УПО: І ти скажеш до них оце слово: Хай заходять удень та вночі мої очі слізьми, і нехай не затихнуть, бо дівчина, доня народу мого, буде побита великим нещастям, дуже болючим ударом!
KJV: Therefore thou shalt say this word unto them; Let mine eyes run down with tears night and day, and let them not cease: for the virgin daughter of my people is broken with a great breach, with a very grievous blow.

18. Выхожу я на поле, --и вот, убитые мечом; вхожу в город, --и вот истаевающие от голода; даже и пророк и священник бродят по земле бессознательно.
УПО: Якщо вийду на поле ось побиті мечем, й якщо вийду до міста ось помлілі із голоду, і навіть пророк та священик шмигляють по краю, якого не знають...
KJV: If I go forth into the field, then behold the slain with the sword! and if I enter into the city, then behold them that are sick with famine! yea, both the prophet and the priest go about into a land that they know not.

19. Разве Ты совсем отверг Иуду? Разве душе Твоей опротивел Сион? Для чего поразил нас так, что нет нам исцеления? Ждем мира, и ничего доброго нет; ждем времени исцеления, и вот ужасы.
УПО: Чи насправді покинув Ти Юду? Чи й Сіоном гидує душа Твоя? Чому вразив Ти нас і немає нам ліку? Ми чекаємо миру й немає добра, і часу вздоровлення та ось тільки жах!...
KJV: Hast thou utterly rejected Judah? hath thy soul lothed Zion? why hast thou smitten us, and there is no healing for us? we looked for peace, and there is no good; and for the time of healing, and behold trouble!

20. Сознаем, Господи, нечестие наше, беззаконие отцов наших; ибо согрешили мы пред Тобою.
УПО: Знаємо, Господи, нашу безбожність, вину наших батьків, бо ми проти Тебе згрішили,
KJV: We acknowledge, O LORD, our wickedness, and the iniquity of our fathers: for we have sinned against thee.

21. Не отрини [нас] ради имени Твоего; не унижай престола славы Твоей: вспомни, не разрушай завета Твоего с нами.
УПО: та не відкидай нас ради Йменння Свого, не безчесть трону слави Своєї, пам'ятай, не зламай заповіту Свого із нами!
KJV: Do not abhor us, for thy name's sake, do not disgrace the throne of thy glory: remember, break not thy covenant with us.

22. Есть ли между суетными [богами] языческими производящие дождь? или может ли небо [само собою] подавать ливень? не Ты ли это, Господи, Боже наш? На Тебя надеемся мы; ибо Ты творишь все это.
УПО: Хіба є між марними божками поганів такі, що спускають дощі? І чи небо саме дає зливу? Чи ж не Ти Господь Бог наш? Тому то на Тебе надіємось ми, бо Ти це все чиниш!
KJV: Are there any among the vanities of the Gentiles that can cause rain? or can the heavens give showers? art not thou he, O LORD our God? therefore we will wait upon thee: for thou hast made all these things.